

2014 január Ról-ról

Sándor Erzszi: Nézőhála a Futrinka utcában (Mezzo tévé, M3.)

Akik értenek hozzá, azt mondják, azért veszi ki a Magyar Telekom Nyrt. a tévés csomagjaiból a Mezzót, mert nincsen pénze euróban fizetni tovább. Ne legyek naiv, nem a Telekom csúnya, a többi szolgáltató is meg fogja szüntetni a Mezzót, mert a multikat és a nem multikat sújtó különadók ezt okozzák. Akik szeretik a különadókat, a bankadókat, a kapitalistaellenes lözungokat, és menetelnek a békéért, a legritkább esetben nézik a Mezzót, hiánya nem tűnik fel majd nekik. Velünk meg azt tesznek, amit csak akarnak. De talán mégsem. Felbuzdulva a pár évvel ezelőtti UPC-s Mezzo-harcon, petíciót indítottam, remélve, hogy megismétlődik, ami akkor történt. A Nyilvánosság Klub által indított felhívást aláírták jó sokan, a petíció szövegét és a jól mutató aláírásokat lehozta az ÉS, a UPC meghátrált, a Mezzo maradt. Ehhez képest a most indított petíciót aláírták 1800-an, kommentelték 164-en. Amikor a névsort meg akartam jelentetni, valaki elmagyarázta, hogy amikor a UPC-harc zajlott, az volt az egyetlen műholdas szolgáltató, most meg már van egy csomó – váltsak, ha elégedetlen vagyok. Ilyen a kapitalizmus, ezt akartam, ha nem tudnám. Nem tudom feltétlenül, mert azon a környéken, ahol lakom, éveken át nem volt UPC. Most, hogy talán már van, a Telekommal való szerződéselem apróbetűseinek foglyaként kénytelen vagyok tudomásul venni bármit, hiszen a Mezzóra alapozott hűség szerződéselem nem ad lehetőséget szolgáltatóváltásra. Mellesleg a kapitalizmus olyan, hogy a Telekommal való szerződéselem után, nem sokkal a Mezzót a legdrágább csomagba nyomták bele, tehát többet fizettem érte, de ugye a pénz nem számít, hiszen az a legkevesebb! Aztán november közepén jött egy levél a Telekomtól, hogy felmérték a lakossági igényeimet, és megszüntetik a Mezzót. Kapok helyette valami mást, Az is jó lesz nekem. A bónusz az volt, hogy – ki tudja, mely okból – a levelet ajánlva adták fel, hadd menjek be érte a postára. A marketinges cinizmust mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy ilyen típusú felmérés természetesen nem volt, és a Mezzót tartalmazó csomagot december 31-ig megrendelhettem volna a Telekom honlapján. Bár a magyarnarancs-online partner volt a petíció ismertetésében, a Magyar Telekom ettől valahogy nem kapott a szívéhez, sőt semmijéhez sem. A cég Facebook-oldalán udvariasan válaszolt egy szegény rabszolga, aki nyilván megint válaszolni fog, mert kitartóan rakosgatom oda a petíció linkjét. A petíció oldala tele van olyan bejegyzésekkel, hogy ha nincs Mezzo, akkor felmondom a szerződést – ami nyilván nem igaz, hiszen jó nagyot lehet vele bukni, meg olyan bejegyzésekkel is, hogy Dankó rádió, Nótatévé igen, Mezzo meg nem –, ami nagyfokú eltévelyedést jelent a köz- és kercsatornák rendszerében. Kedvencem az a hozzászólás, amely szerint a szolgáltatók vezetői sohasem voltak még hangversenyen, utoljára a Diótörőt látták hatéves korukban, az Operában, és szabadidejükben lakodalmas rockot hallgatnak. Ennek ellenkezője tényleg csak akkor feltételezhető, ha biztosra vesszük, hogy ők nem a saját szolgáltatójukon keresztül tévéznek, hanem a tópartra néző teraszukra fölszerelt óriás lavórral szedik össze a nekik megfelelő hullámokat. Nem bajlódnak a saját szolgáltatói érdekükkel, eurókkal és hűség szerződéssel. Az tuti.

A Mezzo kitessékelése egyébként nem meglepő, nem váratlan, szépen összegzi és jellemzi a nem is nagyon mélyben zajló folyamatokat. Mint cseppben az állatorvosi ló. A Mezzo nézője jellemzően az a középkorú vagy idősebb, magát polgárnak hinni szerető, iskolázott értelmiségi, aki minőségi kultúrafogyasztó, és ezért egyre kevésbé kívánatos a véleményével, a gondolataival, az ellenérveivel, az ítéleteivel. Összegezve: a jelenlétével. Az ilyennel mindig csak a baj van. Emlékszik, hasonlítgat, és ami még rosszabb: emlékeztet. Arra, hogy azok, akik érdekeltek a Mezzo, az alternatív színházi kínálat, a művészmozik felszámolásában, nem minőségikultúra-, hanem szotyola-fogyasztók, és ezt nehezen bocsátják meg annak, aki nem az. A szotyolaköpködő irányítók körül egyre nagyobb halomban gyűlik a földre szórt mocsok.

A Mezzo eltüntetéséért szomorkodó nézői korosztályt szólította meg az az MTVA-s koncepció, amely úgy vélte, hogy nem egy korszerű, közszolgálati csatornát nyit, hanem elmélyíti és véglegessé teszi önmaga kereskedelmi csatornának való álcázását, és immár egy virtigli kis fizetőssé tett csatornával rukkol elő. Megsemmisítve ezzel a közszolgálatosság ethosának illúzióját, egyszer és mindenkorra. A korosztály belövése nyilvánvaló, hiszen 53 és fél év alatti nézője akkor sem lesz a közmédia M3-as retrócsatornájának, ha esetleg pénzt investálnának bele, ami eszükben sincsen. Sőt! Az ellenkezője van az eszükben. A közmédia jövő évi állami támogatása egy kicsit több mint 70 milliárd forint. Tehát nőtt az eddigiekhez képest, de hát, ami jó, azt meg is kell fizetni. Ehhez jön még egy kis ráadás, nagyjából egymilliárd, a kábelszolgáltatóktól. De kell is a lé, mert a Közgéphez és Kálomista Gáborhoz köthető külső beszállítóknak fizetni kell valamiből, az M3-as csatorna tehát nulla infrastruktúrából és szervezésből elővarázsolható. Nem kell hozzá más, csak az archívum, amelyet mostanában – legalábbis a rádió esetében – éppen diplomás közmunkások töltögetnek rendszerbe. Nem értenek hozzá, persze, viszont legalább ezért sem az MTVA-nak kell fizetnie. Az M3-as retrócsatorna tartalommal való ellátása negyven évre biztosítva van. Az, mondjuk, elgondolkodtató, hogy miért kell fizetni érte. Hiszen a sugárzásra kerülő műsorok minden másodperce a mi adófizetői forintjainkból született meg, akkor is, amikor kimondva még nem fizettünk adót. De mivel a kábelszolgáltatóknak hivatalosan csak a négy közszolgálati csatornát kötelező a legkisebb és – a mindigtévén – ingyenes csomagba rakniuk, az M3-at csak akkor kéne, ha a törvényt módosítanák. Bár mindenért szoktak, ezért a piszlicsáré ügyért csak nem fognak! Akkor pedig az MTVA-nak lehetősége van arra, hogy az archívumában tárolt és közkincként definiálható tartalmakat fizetőssé tegye. Bár az még mindig kérdéses, hogy az MTVA milyen alapon indít egy prémiumszolgáltatást nélküli csatornát fizetős keretben, de erre az a válasz, hogy forintos alapon, és kész. Pereljen, aki akar.

Az igazi know-how az M3 retrócsatorna koncepciója, valamint az a gesztus, amivel lemond a fiatalokról, esetünkben a fiatal szavazókról, azok nem is érdeklődnek egyáltalán. Csak a középkorú vagy idősebb tömegek, akiket – hite szerint – visszarepíthet a Kádár-korszakba. Ma hazánkban többet televízióznak az emberek, mint Amerikában, tehát jól megalapozott az az érv, hogy ha a nézők le sem jönnek Farkas Bertalan ürrepüléséről, a Skála kópéról és a Halló fiúk, halló lányokról, akkor biztosan éppen arra az egy pártra fognak szavazni, amelyik egy párt ezt a jót juttatta nekik. A szotyolaköpködőknek szent meggyőződésük, hogy a nép valójában Mazsola, a kesztyűbáb, és a Futrinka utcában lakik.

Az M3 retrócsatorna koncepciója szerint éjfél-től reggel fél hétig MTI archív fotókból fog állni a műsor, hangalámondással. A XXI. századi televíziózást megreformálva, az MTVA bevezeti az állóképek televízió által való sugárzását. Aki a BBC-ben vagy az al-Dzsazírban próbálkozna ezzel az ötlettel, azt vélhetően mentővel vitetnék el a tévészékházból. Nálunk nyerni és keresni lehet vele.

Az archívum feltúrása és műsorba engedése egyébként nagyobb körültekintést igényel, mint az új műsorok megrendelése. A Kádár-féle, manipulációkban gazdag híradók például eleve nem

kerülnek a válogatásba, mert a nézők gyorsan megértenék a mai közmédiás híradók működését, egyből ismerős lenne nekik a termelési riportok és munkasikerek jellegzetes világa. Hozzánk nem gyűrűzik be az olajválság, mert Magyarország jobban teljesít. Az MTVA egyelőre még nem kapta parancsba az öntökön-döfést, és a selyemzsinórok küldözgetésének ideje is várat még magára.

A Facebookon való böngészgetés egyéb anomáliákra is rávilágít. Bár az M3 nyomja a Játék határok nélkül nevű vetélkedőt, Hamupipőkeként gondosan kiválogatja azokat a részeket, amelyeket Vágó István vezetett, és azokat nem adja. Lehet, hogy Bors Mátét sem kapunk, és Láng Vincét sem. Pedig Harsányi Gábor kis kommunista kukás elvtársára isteni dolog visszaemlékezni, különösen olyankor, amikor kiáll Dörner György és az Újszínház szellemisége mellett. Mert a vicc az, hogy azokat, akik túlélték önmagukat és a Kádár-rendszert, bizony lehetne tévéjátékokban látni, ha készülnének ilyenek, és az MTVA-ból kilapátolt pénzek valóban arra mennének el, amire kilapátolják őket. Bocs, egyébként arra megy. Amúgy az a fikció, hogy a nép Bodrogit, Voith Ágit, Koncz Gábort akarja látni, valósággá izmosodhatna, ha készülnének filmek a főszereplésükkel. Jó, megöregedtek, de akik szeretik őket, azok már régen szeretik. Csakhogy az MTVA semmilyen nézői szokást nem elemez, semmilyen felmérést sem készít. Úgy dönt, hogy a fizetőssé tett közvagyon éppen jó lesz elandalítani a Futrinka utca lakóit, az ő kis tők- és köcsögházukban. Havonta leperkálnak egy ezrest, nézik Vitrayt és Antal Imrét a Lollobrigida hóna alatt. Ha jók lesznek, kapnak fekete-fehér Junoszyot is, és krumplilevest. Lesz itt hála!

Mezzo tévé, M3.

Kapcsolódó írások:

1. **Sándor Erzs: A sárkánykirály birodalma (m1 Legenda showműsor, Neoton Família, 2013. május 10.)** Ha nem csúszik át az a kibaszott híradó tíz perccel...
2. **Sándor Erzs: Irén, a nő (Psota a férfiak hálójában. RTL Klub, XXI. század. Szerkesztő Lázs Sándor. 2010. április 7.)** Az RTL Klub XXI. század című műsorának internetes önmeghatározása szerint...
3. **Sándor Erzs: Az elmúlt nő (Ridikül, m1, délutáni talk-show, minden hétköznap.)** Vegyük komolyan a Ridikül című napi talk-show bevezető képsorait. Kétdimenziós,...
4. **Sándor Erzs: Legyen ön is Vágóúr! (Legyen ön is milliomos! RTL Klub, hetente egyszer. Műsorvezető Friderikusz Sándor.)** Meg lehetne oldani szimplán is. Egy adást ki lehet bírni...
5. **Sándor Erzs: A hét vége (Heti hetes. RTL Klub. Főszerkesztő Ónodi György, műsorvezető Jáksó László.)** Vállalom az érintettségemet. Örökké hálás leszek a sorsnak és Verebesnek,...

Cimkék: Sándor Erzs